



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Sortes, jussu diuino, meritò vsurpatas. Et earu[m] exe[m]pla è veteri
lege.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Anton. Pa. Alphonso primo Neapol. rege, inter ancillam & dominum facinus
norm. l. 2. de negantem; itémque de Theodorico rege Gothorum, inter ma-
gestis Alfonf. trem & filium; déque ipso Carolo Magno, inter patrem & filium
Ioan. Magn. non tam fortuito sortiente, quàm prudenti & ingeniosa argutia,
l. hist. Gotth. verum exprimente. Qualibus industrijs, ex se spectatis, non pec-
catur, nisi finis prauus, aut dolus malus accedat. Sæpe, qui dedit
c. 29. Andr. ingenium, utitur ingeniosis, ut detegat fraudes stupidorum do-
Barbat. in c. ceatque eos sapere. Nam, *post industriam, sequetur sapientia.*
præsenti in
probation.
Eccl. 10. 10.

III.

Secundum documentum. Etiam propriè dictarum vsus
Sortium vniuersè damnari non debet, non potest. Quia alioqui
multi sancti, qui eas vel laudarunt, vel, etià Deo inspirante, vsurpa-
runt, immo ipse Deus Sortibus uti iubens, damnaretur. Et quidem
S Gregor. in D. Gregorius de hac re agens, præter supra è veteri lege cômemo-
cap. 4. 1. Re- rata, & quæ infra commemorabuntur, affert in exemplum, Mat-
gum. thæ electionem, quæ si mala esset, Apostoli eligendo peccauissent;
neq; diuinum iudicium intercessisset, post humanum, quo duos
seleptos, vnúmque à S. Spiritu electum Origenes, & D. Augustinus
Orig. hom. docuerunt, quando Apostoli stauerunt duos, *Ioseph, qui vocabatur*
23. in Iosue. *Barsabas, qui cognominatus est Iustus: & Matthiam*, nominàque
Augustin. in *Barfabas, qui cognominatus est Iustus: & Matthiam*, nominàque
Pl 30. c. 2. eorum, ut multi tradunt, inscripta in vnam miserunt, rogarunt-
Act. Apost. que Deum, ut eius priùs nomen exiret, quem sciret esse aptiorem.
c. 1. 23. De vsu Sortium, in Veteri Testamento, res è supra memoratis ex-
emplis est clara. Quod si autem tunc maior fuit imperfectio, etiam
ob vsu sortiendi; haud tamen reprehendi potest vsus ille, nisi
Deum ipsum velimus reprehendere, qui, per Moysen, *Sortes* qual-
dam certas introduxit. Quanquam non putandum est, continuo
aberrare à perfectione, minusue rectè fieri, in noua lege, quidquid
lex vetus vsurpauit. Hinc & alij Sancti, in Nouo Testamento, *Sortes*
subinde, quamuis neque omnes, neque temerè vsurpauerunt.

IV.

Tertium documentum. Sortes omnes diuina iussione ad-
hibitæ, rectè sunt adhibitæ, ut per se patet. Nam qui Deo pareat,
non peccat; cum peccatum Deus iubere, vel ad illud adhortari
Marc. 7. 37. non possit, qui *bene omnia fecit*. Et cur, cuius est, opus præscribere;
Leuit. 16. 18. non possit etiam modum operis præscribere? Rectè ergo olim
hircus immolandus *Sorte* electus est. Rectè electus sorte Aaron,
Num. 17. 1. de quo *locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere ad filios Israël,*
& accipe ab eis virgas singulas, per cognationes suas, à cunctis Principi-
bus tribuum, & virgas duodecim, & vnuscuiusq; nomen supercribes
virga

virga sua. nomen autem Aaron erit in tribu Leui, & una virga cunctas seorsim familias continebit: ponensq; eas, in tabernaculo federis, coram testimonio, ubi loquar ad te. quem ex his elegero, germinabit virga eius. Has virgas, cum posuisset Moyses coram Domino, in tabernaculo testimonij: sequenti die, regressus inuenit germinasse virgam Aaron, in domo Leui: & turgentibus gemmis eruperant flores, qui folijs dilatatis, in amygdalas deformati sunt. Cur autem Deus hoc fieri iusserit, ipse prodidit illis verbis: Refer virgam Aaron in tabernaculum testimonij, ut seruetur ibi in signum rebellium filiorum Israël, & quiescant querela eorum. Ita enim apparebat, diuinitus, non autem fraterno affectu humano, factam Aaronis electionem. Quare, etiam in noua lege, fuit inspiratio Dei, ut forte eligeretur Matthias, neceteris Apostolis inferior censeretur, nisi à Christo ipso electus esset; & quia inter Barfabam ac Matthiam sanctitate & doctrina aequo pares, humano iudicio, discerni non poterat, vter preferendus esset; nisi Deus, per sortes à se temperatas, iudicium suum declarauisset. Rectè per sortem electus Saul, de cuius electione sic loquitur scriptura: *Et applicuit Samuel omnes tribus Israël, & cecidit sors tribus Benjamin. Et applicuit tribum Benjamin & cognationes eius, & cecidit cognatio Metri, & peruenit vsq; ad Saul filium Cis. Quis dubitet, Samuelem diuino iussu, hunc electionis modum obseruasse? Sicut & Dauidem, quando familiarum Eleazar & Ithamar vi-*

serunt & ipsi sortes contra fratres suos filios Aaron, coram Dauid rege, & Sadoc, & Achimelech, & Principibus familiarum Sacerdotalium & Leuitarum, tam maiores, quam minores omnes sors equaliter diuidebat. Talem sortis usum expressè, in furto Achan deprehendendo, mandauit Deus, his verbis: Acceditis manè singuli, per tribus vestras: & quamcunq; tribum sors inuenerit, accedet per cognationes suas, & cognatio per domos, domusq; per viros. Sic in reum inquiri iussit Deus, quis summum Iudicem iudicet malè iussisse? Qui utiq; etiam rectè iussit, quando Moyfi dixit: Istis diuidetur terra, iuxta numerum vocabulorum in possessiones suas. Pluribus maiorem partem dabis, & paucioribus minorem: singulis, sicut nunc recensiti sunt, tradetur possessio: ita duntaxat ut sors terram tribubus diuidat & familijs. Quidquid sorte contigerit, hoc vel plures accipiant, vel pauciores.

1. Reg. 10. 26

1. Paralip. 24 5.

Ibid. v. 31.

Iosue. 7. 14.

Num. 26. 53.

V.

Quartum documentum. Nec iussione duntaxat, sed etiam admonitione diuina, quando ea est satis clara, Sortes rectè consu-

